

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłat,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwołé da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłat
Wšědne dny;
Džěł pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh čł khmata
Žiwnoś je;
Žiwa woda,
Klž Bóh poda,
Wokřew čł. F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyšin

26. dezembra 1926

Bautzen

Čištoč a nakład Čsmolerjez knižicziščetnje a knižarnje šap. družst. i wobm. ruł. w Budyšinje.
Wužadza lóždu šobotu a plačzi bětłětnje 78 šlotnych pjenjełtow.

Hodownička.

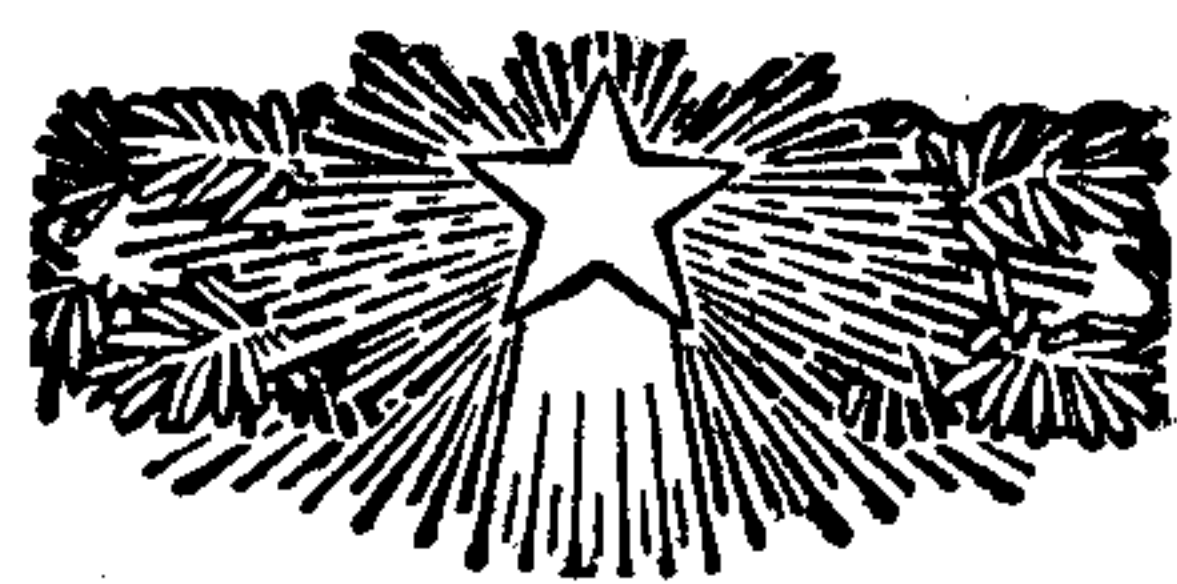
Rul. 2, 1—14.

O najwjekejši, o najšbóžniši,
Šnady polniczi Boži dnjo!
Šhubjene džězi,
Khryst je na šwězi!
Wjekeł, wjekeł šo křesćijanstwo!

Nětk tu šažo je, wjekeł, šbóžny hodowny čaž! Nětk šažo křiczi lubošny hlóž: Měr na šemi! Měr wbohemu, njeměrnemu čłowštemu narodej. Šhto čže hišće morkotacž, škoržicž a šawutlicž? Wam je šo dženska tón Šbóžnik narodžik! O šo čžyli wy šbóžnej powěszi wěricž! Twaše džězi štejo přehod hodownymi darami wěrja, šo nan a macž je lubujetaj — a ty njehał do lubosče Wótza w njebješkach wěricž? Šlaj, kał křadne dary je Wótž čłowjekow tež tebi we šwojim Šsynu wobradžik: měr a radošč, trošht, wošchemjenje a njebješke žiwjenje. Ale wón žada džěczazu wěru. „Šeli njebudžecže jačo džězi, dha wy njebudžecže do njebješkeho kralešwa přichicž,“ praji Kries. Tuž, šhtož žada po radošči, kotraž wostanje, a po měrje, kiž šo ša dobrý wopofaš, tón njeh wufnje šo i paštřemi a i njebješkimi póžłami modlicž přehod potańštwom, kotrež Bethlehemski žłobik wobdawa, nad kotrymž šteji še šłotnymi piškimi: „Tak je Bóh šwět lubował, šo je šwojeho jenicžeho narodženeho Šsyna dał.“ Póječe, hladašny i nutrnej wutrobu na šwjate wobraš, kotrež Bóh šam w ščenju přehod naž štaji.

„Wam je šo dženska tón Šbóžnik narodžik, kotryž je Khrystuš tón Kries“ přhipowjeda jandžel paštřam. „Šaj,

šawěrnje, wjetšči Kries njebu ženje narodženy. Wón je Kries wšitkich kriesow, kral wšitkich kralow, kotryž drie wotpołoža na čaž kónu, ale jenož, šo by šłoncziwšči šwój šemiški běh, ju křadnišhu šažo wšał, bñšchčatu šnowym bñšchčom, i bñšchčom wumóžerja a wujednarja šwěta. Šhto běšhe Augustus na šwojim křěžorskim trónje w Romje porno njemu? Wěšče, křěžor Augustus běšhe móžny kries, křišeho šwět njeběšhe dołho widžak. Ale šwoje wójško tola we Teutoburgskim lěšu přehod šmužitym Čheruskim wječhom Arminom šnicženju wukhowacž njemóžeshe. W rukomaj Božimaj běšhe Augustus jenož i gratom, kotryž dnrbjeshe šobu pomhač, Božu šwjatu radu dokonjecž. Jeho wufas je temu šlužik, šo Josef a Marja pucžowashtaj i Nazaretha do Bethlehema, šo by dopjelnjene bylo, šhtož je profeta pišak: „A ty Bethlehem Ephrata, kiž by mała mjes tawšyntami w Žudže, i tebje dnrbu mi přichicž, kotryž na Šraelu Kries budže, kotrehož wonthod wot špocžatka a wěčnoščje był je.“ Šdnž je kral njebješki, wulki a móžny, do tuteho křudeho šwěta přichicž, njednrbu to nam radošč byčž, w kotrež wotwufnjemy škoržicž? Šdnž bu wón naš, naš towarš, naš bratr, naš přehčel: šhto čžecže potom wy njepřehčelške možny še šwojej šašakšočžu a še šwojim hroženjom přehčizwo šmijertnemu narodej na šemi? Kries tola dohdyže. Bože džěczo w žłobie móžny Boži Šsyn wokrjedž čłowjeklich džězi nam rukuje, šo budže šo wšitko hišče i lěpšchemu wobrocžicž, wšha čžeža wotewšata, wšha šrudoba šmėrowana, wšch šñlšy šetřene tym, kiž ša nim póndu. Marja wosta štrošhtna, runjež bu w Bethlehemje tak křudobnje přichjata. Šejne šwětko je Kries, jejne bohatštw, do kotrehož wěri, je

Na Božu nóz.

Głos: Oh, so bych i tyżaz jasytami zc.

Do nóz je, hdyż mi seshadźała
je Boža wulka pscheczelnosc;
to dźecz, kotremuż cześc dawa
wšcho njeby, ma mi śwětka dośc.
A tuto śwětka w jasności
stothkazy błónow pschetrjechi.

Daj rošwětlicz šo, duscha moja,
so hnadnoh' czaša nještomdžich!
Se žłoba sšhadžej radośc twoja;
i njej cźmu hej śwěta rošwětliczich!
Blyščez jeje šbije helstu móz
a hrěch a šmjercze cźemnu nóz.

W tom śwětle mōžesz samohladacz
wšchaf šbōžne śwětlo wěczności;
hdyż i njebya błóno, hwěšdy padacz
šnadž bōrsu budu widomnje,
czy tuto śwětlo njebyeja
a i nimi krašnosť pošlicza.

Njech mjes tym blyščez jenaš krašnje
šo twoja wěra w lubości!
Štuž je wšchej šwěru Bohu czašnje,
czy hewaf śwětlo nješwēczi!
Šdyž chžesz šo w śwětle radowacz
ty nješmiesz we cźmje šawostacz.

Tuž, Jesu, błóno i hodoš krašne,
šwēc mi je šwojej miłosci!
Blyščez twoje śwětlo mi šo jasne,
šo hodošny šumšcht nawuknu,
tak w śwětle šhodžicz i njebyeja
ja pošny blyščez i hodoš mam!

Rasšpor Wjedrich Načtenšfer, † 1685;
— ješ. M. U.

Hdyž wuměricz tón dźiw ja chzu,
Mi weczichnje duch i bojošču,
Wón modli šo a špójnawa,
So lubošč Boža bjes tónza. (Po Gellertu.)

Rnjesowe šłowo. Tak wudželuje Bóh dźiwne šwoje dary:
„Šłodnych napjelni i lublami a bohatych woštaji prošdných.“
Tuž šhto plakaš ty šhuda maczeš, dofelž mōžesz šwojim
džeczom i hodoš tak mało wješela cžinicž? Maria bē we
Božej nozy hišchze šhudšha dnyli ty a je naž w šwojej šhu-
dobje tak bohatych ščinika. Rošnyš-li Rhrjštuka w šwojej
wutrobje, šy bohatšha a mōžesz šwojim wjazny dacž, hacž
hdy by i šhěžorku w Romje byla.

Dyrbi-li radośc hluboka bycz, njedyrbi jenož taška bycz,
kotraž jenož šwonkowneho cžłowjeka a jeho šemšte žiwjenje a
šbože naštupa, ale jeho šnutske žiwjenje a njebyeški pschichod.
A šawěrnje, tak i džěščom w žłobie njeje mēnjene, šo chžyła
jenož i pomožnikom bycz cžělných a šemšich nušow. Tamne
šłowa: „Měr na šemi,“ kotrež jandželjo šaspěwachu a Jesužo-
we šłowo: „Mój mēr ja wam dam.“ a Šbōžnikowe powita-
nje: „Měr budž i wami“ placzja mērej dušchow, mērej i Bo-
hom wujednaneje wutrobny. Tón je Bože džecz i njebyeš na

šemju pschinješko; šo mohlo tutón mēr nam dacž, je i nam
dele pschichlo. Šy mēr mjes Bohom a jeho hrěšchnyšmi
džeczimi cžinił na šemi, šo by Boži hněw šanicžil, ša to je
šo Rnjes wšchitkeje šwojeje krašności wšdał a tu jašo cžlo-
wješ žiwny był, je šo wšchitkim špytowanjam podczyšnył a šo
pruhowacz dał. To je cžinił, šo by došpołnje prawy był. A
jeho narod w Bethlehemskej hródzi bē šapoczatk tajšeho škutka
jeho žiwjenja. A šhtož bē šapoczatk lubil, njeje dalšche a
wukhod jo džeržal? Ty wěš, tak je wšchitku prawdošč do-
pjelnil a njeje žaneho hrěcha cžinił, tak je pošlužny był hacž
do šmjercze, haj do šmjercze na šchižu. Mny šmy wšchitny
hrěšchizny, wón je prawy, my šmy šłabi, kiž nimaju teje
šhwalby, kotruž na Bošny mēcž dyrbjeli, wón tón mōžny, kotre-
muž šluscha cžěšč a šhwalba. Š tajkej šwojej prawdošču a
je šwojej šmjerczu, i kotrež je našy hrěch pošuczil, je hněw
Boži wot naž wotwobrocžil a jeho nješpodobanje pschewinył.
Mětk mōže Bóh našy hrěch a našy šłabošč njewidžecz a je-

nož na Khrystuſowu ſwjatoſcź a móž hladacź; nětk ſmy pſched nim ſpodobni teho dla, nad kotrymž hłóſ i njebieſ rě-
 czeſche: „To je mój luby Syn, na kotrymž ja dobre ſpodoba-
 nje mam.“ „Teho dla nětko ničžo njeje, ſo by ſatamało tych,
 kotřiž w Khrystuſu Jeſuſu ſu.“ „Měr na ſemi, a cźlowje-
 tam dobre ſpodobanje.“ Tuž njeſadwěluj w ſwojich hrěchach!
 Wón je wſchitko narunał. Nam dyrbi žel bycź teho, ſchtož
 njeſkmy prawje cźinili, ale ſawutlicź, ně, to njeſkmemy, to
 njetriebamy. Božej Wótzowſkei ruzy ſtej tebi wotewrienej,
 a kotryž žłob njeje ſazpěwał, ale ſo dał do njeho połožič, tón
 tež twoju křudu, hrěſchnu, křoblu a jara bojaſnu wutrobu
 njeſazpi, ſo njeby do njeje ſacźahnył ſe ſwojimi darami, ſe
 prawdoſcźu, měrom a radoſcźu, džěcžo Bože w žłobju — nětk
 pſcheſtanjemy ſo bojecź!

Nětk mamy nadźiju wěcźneho žiwjenja! Sdnyž je tať do-
 ſpołnje a do zpla wſchitkón hrěch narunany a ſhojeny, hdyž
 waſ ničžo wot Božeje hnady a luboſcźe njeđželi a njewu-
 ſamtnje, tať njeđyrbjeli i herbami bycź w Božim kraleſtwje
 a křonu žiwjenja doſtač we wróczenym paradizu? Khrystuſ
 je ſwoju křonu wotpołožił, ſo bychmy my nam poſtajenu křo-
 nu móhli noſyć, křonu wěcźneho měra a radoſcźe, kotruž nje-
 móže nam ničžo rubić, křonu czeſcźe w njebieſkim raju. Haj
 ſawěrnje, nad žłobjom njeſteji jenož pižane, ſo njeđyrbimy
 ſforžić w ſrudobje a ſo bojecź hrěcha dla, ně tež to, ſo dyrbi-
 my a ſkmemy křaſnu, njejebacźnu nadźiju mēcź na njeſachod-
 ne, njeſwadne a njeſmaſane herbſtwo, kiž je ſchowane w nje-
 bieſkach. Luboſne nadźije drje tež hewał džěcźa kóžko wobda-
 waju. Někotrej maczeri pſchi kóžku ſwojeho lubuſčka ſo džije,
 ſo widži jeho pſchichodne žiwjenje w ſwětle ſboža a czeſcźe.
 Ale tať huſto tajki ſón maczerneje luboſcźe ſo roſeńdže. Tu
 w žłobje je džěcžo, pſchi kotrymž ſmē niz jenož jena macź, ale
 zple cźlowjeſtwo i nadźiju ſtač a tuta nadźija njeje jebata.
 Schtož je tuto džěcžo w ſwojim ſwjatym ſemſkim žiwjenju
 ſapocźało, to junu křaſnje doſonja, hdyž ſo i njebieſ wróczi
 a jandželowe jaſny ſylniſcho, wjeſeliſcho, ſbožniſcho hač něhdy
 nad žłobikom ſanoſchuja: Czeſcź budź Bohu we wyſokoſcźi,
 měr na ſemi a cźlowjeſkam dobre ſpodobanje!“ Doſelž je ſo
 tute džěcžo narodžiło, ſo naſche džěczi, ſo my do nadźije po-
 neho žiwjenja narodžimy. Tuta hałožka, kiž roſcze ſe ſucheje
 ſemje, je ſapocźať noweſho, wumóženeſho, ſbožneſho cźlowje-
 ſtwa. Tehodla přecź ſe wſchej ſkóržbu, ſe wſchej bojaſnoſcźu!
 Wuſń ſo nadžijecź a w nadžiji wyſtač: Czeſcź budź Bohu we
 wyſokoſcźi! Hamjeń.

Gody ſwoty.

(Kónz.)

Sunſgong ſłóži hłowu na wobej ruzy a ſdychowaſche. Haj,
 bě ju ſhubił! Wjazy hač ſhubił! Ow, hdy by tola wumrěła,
 ſo by ju ſe ſwojim wutrobny m žedženjom mohł pytač w ra-
 ju ſbožnyh! Tať by wjedźał, ſo wona jeho ſe ſwojej lubo-
 ſcźu wobdawa, ſo ſebi na njeho mygli, ſo jeho žohnuje.

Ow, ſo by wona tola była ſemrěta! — Tola wona bě
 žiwa! Bě ſtrowa a cźiła! Tam něhdyž w zuſej wſy pſche-
 bywaſche! Wón njeſhoni, w kotrym, njewědžeſche ničžo wo
 njej, wón njechaſche a njeſmēdžeſche ničžo wo njej wjedžecź,
 wo njej, kotraž bě „kanglina“, to je tajka, kotraž „bě žiwa
 tych ſwojich wopuſcźiła.“

Zple wěſcze běchu ju křudoba a wſhelke druge njepſchi-
 hódnoſcze po ſmjerczi muža pohnułe, ſo ſo ſažo woženi. To-
 la, wona bě wjedžiła, ſo ſo dyrbjeſche tohodla džělicź wot
 ſwojich džěczi, wot ſwojeju ſynow. Pſchetož tutaj ſluſche-
 ſchaj tola do ſwójby ſemrěteho muža, ſluſcheſchaj ſplahej!

Sunſgong bě tehdy był ſchěcźlětny hólz a žedjenje po ma-
 czeri bě jeho hiſcze lěta dołho po tym pſchěcźěhało. Dalozy
 pſchuwuſni běchu hólza wufubłali a tež bratiſja. A nětk!
 Sunſgong bě zple woſamocženy, dyrbjeſche ſo ſam ſtaracź, bě
 ſlužomnik młodeho miſionara!

Do maſeje komorki bě mjes tym mla ſacźahnyła; bě
 cźma. Hólz tam pſchězo hiſcze ſedžeſche abo ſo njehibeſche!
 Wón mējeſche tola czaža doſcź! Nichtón njeczaſche na njeho!

Tola ſlyſch! Njeſlinczi to do ſamotneje komorki něſchto
 kaž hodowny ſpěw?

Hólz poſbēže hłowu a ſluhaſche: mali ſchulerjo ſpěwachu;
 wufnychu hiſcze ras i wuczerjom tamle w ſchuli, pſchetož
 jutſje — jutſje hodny! Kať běchu woni to kóždy ras wjeſeli;
 hdyž bě patoržiza tu! Kať njemóžachu doczaſacź, ſo by ſo
 wjeczor pſchibližik! Kať radowachu ſo na ſwjatocźnoſczi we
 Božim domje a na darach, njech běchu tež ſnadne, kotrež jim
 luboſcź wobradžeſche! To běchu rubiſčka, ſchpihelki, nožiſki,
 nožiczi, zaſtki, apſeliſy a druge wězki.

Sańdžene lěto bě Sunſgong tež ſam hiſcze mjes ſchul-
 ſkimi hólzami ſobu był, bě ſo i nimi ſobu wjeſelik, i nimi
 ſobu ſpěwał! Pſched lětom bě hiſcze džěcžo był!

Wěſo, jutſje ſmēdžeſche tež wón ſobu hodny ſwjeczič!
 Tola wón bě tať zple ſamlutki mjes tymi tamnymi! Wón
 njeſluſcheſche nikomu a nichtón njeſluſcheſche jemu!

Dyrbjeſche wón to woprawdže bjes hodowneho wjeſela
 woſtač? — Nadobo roſjaſni ſo jemu mjeswocžo i wjeſo-
 lym poſmēwnjenjom. Ně, tež wón chyzjeſche hodowne wjeſele
 ſa ſebje mēcź! Wón mējeſche tola tež džěl na wulkim wjeſe-
 lenju hodowniczi! Jeſuſ-džěcźaťko bě džě ſo tež ſa njeho
 narodžiło, bě džě tu tež ſa njeho, ſa njeho, teho ſamotneho,
 zple woſebje! — —

Patoržiza! Eſwēczi na hodownych ſchtomikach ſu daw-
 no wuſwēcžene! Wožodžeſcžowy ſchtom w Božim domje ſteji
 tam dawno ſažo w cźmje! Mali hólzy leža dawno hižo, do
 wodžeſcow ſawaleni, w ſwojich kóžkach ſo hiſcze ſpižy po-
 ſmēſtjujo w hodownej radoſczi, kotraž bě pod hodownym ſchto-
 mom ſnowa do nich ſacźahnyła! Jenož jedyn hiſcze njeſpi!
 W komorzy ſedži Sunſgong a ſwjeczi ſwoje hodny! ſamotny
 drje tola hodny pod ſwojim hodownym ſchtomikom!

Pſched nim na bližje ſtejeſche křójnicčka, wodžena do ró-
 žoweſho hornza. Po tutu bě ſebi tam na wiſatej horje był.
 Na jeje ſahodnyh hačkach wiſachu pēnje wurěſane jablu-
 ka, křuſchwy, kłowki, ananaſy i konſerwownych tyſow. A ſchtyri
 křótkke ſwēczi ſo tam ſwēcžachu, a jich blyſcź ſyboleſche ſo
 w cžemnymaj wocžomaj hólza, kotrež ſwjeſelenej, ſbožownej
 ſhladowaſchtej na hodowny ſchtomik.

Mała, křuduſčka komorka bě pſchekřaſnjena! Pſóſdne
 duſchaze ſcženy tu wjaz njeběchu! S woſnjeſčka ſyboleſche ſo
 ſchtomik ſe ſwojimi ſwēcžkami! Ssynrotka ſtyſny ruzy a ſpě-
 waſche ſebi:

Tai-tſai ſchin ya-ſchin....

O najſbožniſche, o najwjeſeliſche hodny wy! —

Naſajtra ſaſtupi miſionar, maſeho ſlužomnika pytajo,
 do iſtwiczi. Njemało ſo džiwaweſche, wuhladaſchi maſy ho-
 downy ſchtomik, wudebjeny i křuſchwami a jablukami a ana-
 naſami a wjeſeleſche ſo, ſo bě Sunſgong tež ſam ſažo hiſcze
 ſwoje hodny ſwjeczič! — —

Haj ta wutroba, kotraž je ras pſchi žłobiku bethlehemſkim
 ſwjecziła hodny, ſbožne hodny, ſwjeczi pſchězo ſažo, tež w křu-
 duſchkim czažu, tež w ſamotnoſczi ſbožne, ſbožowne hodny!
 Ssynrota tam w dalokej Křinje móže jich wjele maſym a ſta-
 rym naſcheho křaja, i hodownym pſchikladom bycź!

Narodził ło Khrystuś Anjes.

Starocześki hodowny spěw (Narodil ło Khrystus Pan).
S cześkeho pscheherbschczil Riota-Rafecžanski.

(Po swojim hłogu.)

Narodził ło Khrystuś Anjes, — wješelny ło, — i rōže kwětka
salcžeta, — radujmy ło! — S žiwjenja cžišeho, i rodu
kralowskeho, je nam narodził ło.

Wěščczeny tiž nam je, — wješelny ło, — na kwět tón pó-
kšan' je, — radujmy ło! — S žiwjenja atd.

Cžłowjestwo je našo, — wješelny ło, — rodził ło nam wsacž
na ło, — radujmy ło! — S žiwjenja atd.

S sjebanzom cžert scžini ło, — wješelny ło, — i wufupjen-
zom cžłowjeł ło, — radujmy ło! — S žiwjenja atd.

O ty lubošć Bójska, — budž ty i nami; — cžin, so sčosć dja-
bojska — naš njemyli. — Ssyna dla lubeho — nam na-
rodženeho, — žmiluj ło nad nami.

Cžin tež dobre sčonczenje, — Anježe Khrystcže, — wěcžnje
swješelowaze — žwěrných dusche. — Wschinjež spomóže-
njo, — wucžer satamanjo, — twojoh' narodny dla.

Zyrkej a stat.

Schulski streik we Westfalskej, wo kotrymž tu psched ně-
što cžakom pižachmy a wo kotrymž ło w nowinach wjele
pische, traje dale a pschiběra. Evangelšy staršchi přenjeho
Dortmundskeho schulkeho wotrježa wobaraja ło pschecžimo
wyschnosći, kotraž chze jim dissidentiskeho schulkeho radu na-
nušowacž. W Hambornje bu tutón schulski rada pschežadže-
ny, dokelž katolšy a evangelšy staršchi protestowachu; tu we
Dortmundže njeđiwa pał wyschnosć na protest evangelškich
staršchich. To je i pschicžinu, so evangelšy staršchi tež w dru-
hich schulskich wotrježach streikej pschistupuja. Tak pschisamk-
nychu ło sčandženy tydžen i tym hacž dotal streikowazym wo-
trježam hišcže: Unna, Hamm, Bielefeld, Hagen, Witten,
Gelsenkirchen. Esu města, hđžež je dospołny streik, tak so do
zyla žane džecži do schule njepschinđu. Wucžerjo hroža sđže-
la i wótrymy kłóstanjemi: hubjene zensurn, pułi, ředžo wo-
stacž. Ale řu to runje hórnižy tutnyh krajnow, kotřiž řu nje-
daja satrašćicž, ale na řwojim wobšteja. — Tole sapřicaz je
nuřne a hódne, hđyž tola tež tu a tam liwšich staršchich nama-
lašć, kotřiž řo mało staraja wo to, řšto džecžo wořebje tež řa
duschu a řnutřkowne řiwjenje řobu na pucž dořtanje. —

Wschelle i blisťa a ř daloka.

A řodam pschejemny wschēm lubym cžitarjam a cžitarřam
Bořeho řohnowanja polne bořatřwo. My móžemy tola pschi
wschej řhudobje naškeho řhuduškeho cžaka bořacži bncž na
njesachodnyh řublach! Tuž wotewrmny tola ružy a wutrobu
řa nje. My móžemy tola pschi wschēm řtruchłym a řrudnym
nařkeho řnřkneho cžaka woprawdže a wěrnje wjeřeli a rado-
řcžiwu bncž. Tuž dajmy řo tak rosřwjeřelicž a radujmy řo
řobu w tej radořcži, kotrejež řpocžatř a wukhód w řłobju Beth-
lehemřkim! To řu potom tež lěřka řbořowne, řbořne řodny!

S Budyšćina. Po wobřamkņenju lětuřkeje řhroma-
džiřny je naške řerbřke lutherske řnihowne towarřstwo wot-
wudacž a nabořneje wottorřařskeje protyři na lěto 1927 wot-

hladařo. řa to pał dořtanu řerbřke domny na lěto 1927 řařo
„Bibliřki pucžnik“, řiž je přjedny řa wjazny hacž 6 lětdžebatři
kóžde lěto wo naške durje řo řłapał. W nim řmějemny řařo
řchpruř se řwjateho piřma na kóždy dženi a nimo teho řapiř
wotdželenjow řwjateho piřma, řiž řodža řo řa wschēdnu
domjazu nutřnosć. Płacžisna (25 pj. řa exemplar) je tak
niřka, řo móže drje kóždy, řiž chze, řebi řwój exemplar wo-
tewřacž. řromadže ř najnowiřkej řniřu naškeho řerbřkeho
luth. řnih. towarřstwa, řotrež ma napřimo „Domjazny předař“,
2. džel, (płacžisna 2,25 řr.) je Bibliřki pucžnik řjanny řodow-
ny dar. Njeř wobej řniřy řastup namařatej do řerbřkich do-
mow! Wjele drořich wěřow ludžo njetřebawřchi řebi domoj
nořka. řchtōž ř „Bibliřkim pucžnikom“ a ř „Domjaznym pře-
darjom“ Boře řłowo řebi ponjeře do doma, tón ř tym řcžini
dobry řkutř řam řebi, řwojim domjaznym a Bořemu řraleřtwu
ř lěpschemu.

S Budyšćina. Na torhořcžy psched řětrowej řyřkwu
w Budyšćinje řu wulki Bořodžěřcžowy řchtom řtajili, ř elek-
triřkimi řwěcžkami. Nětřo tam kóždy wječor wschelake řorny
řpěwaja, a pschezo wjazny je ludži, řiž na řodowne řpěwy po-
řłuchaja. řeno wutoru mōřkeho řnēha dla řeringowe řpěw-
ne towarřstwo njespěwawřke. řpěwarři řo wětra a mōřoty
bořachu.

S Wulkeho Wjelkowa. Runjež hiřcže njeřachu řjawnje
wo nowej řyřkwinej wořadže abo tola wo nowej řyřkwi we
Wulkim Wjelkowje do nowinow piřacž, je tola řižo něčtō do
dženika nastawřł podař. Raž řo řda, je wjele dobreho řucha
we wřach tam wokoło Wjelkowa, řo njeje řyle njemōžne, řo
wubjeřł pod řnjesom řararjom řjedu wěž bōřny řpěchuje. Naj-
lěpie by byřo, řenož nakhwilnu řyřkej abo modleřnju natwa-
ricž, w kotrež mōřli řuchowni ř řodžija a Budyšćina pře-
domacž, řo wě, wořebje po řerbřku. Pucže do řodžija abo
Njeřwacžidla abo Budyšćina řu woprawdže jara daloke, řa
řtarny pschedaloke. řjenje džela wschak řuchowni njesměja,
ale řadny řuchowny řo njesapowědži, nowu prózu na řo wsacž
a pomhacž Boře řraleřtwo w Lutherowym řuchu twaricž.

Sakřa krajna řyřkej je řařo řeneho ře řwojich wjedniřkow
řhubila. Přjedawřchi řminister dr. řSchroeder je řemřel. Wón
njebē řenož řa řiwjenje Drježdžansřich evangelřkich wořadow
wařna wořoba, ale tež řa řiwjenje a řibanje řyřkwje w řak-
řkej dořyřla. Dořhe lěta bē řobu we wořadnym řastupjeřřtwje
řandrijoweje wořady. řižo řako měřcžanořta w řławnje
pschindže wón do řynody, do řotrejež bu řařo a řařo wuřwole-
ny, tež do pořlednjeje řłuscheřke wón. Wón bu tež řa řiřch-
njansřkeho řachanta a probřta pomjenowaný a mějeřke tam
w řiřchnu hiřcže 3. oktobra, pschi řastupje noweje wuřtawny,
wařny pschednořch. Dr. řSchroeder bē ř wjedniřkom tež we
wschelakich wařnyh towarřtwach a řjednocženřtwach, tak n.
psch. we: „Volkřkirchlicher Laienbund“, „Evangelischer Ge-
meindetag“. W řyřkwi řswj. řSandrija, řotrež bē dořhe lě-
ta řwěru řłužik, džeržachu, řeho wopominajo, wořebitu Bořu
řłužbu, pschi řotrež řonř. rada řorwerřł předomawřke. Nimo
toho porěcžachu tam wyschřchi měřcžanořta dr. řSeetzen, pre-
řidenta dořalneje řynody, a wyschřchi řyřkw. rada řentřch a
prof. dr. řHidmann a wyschřchi řyřkw. rada řCordes.

Řiřtowanje: ř. w řr. řa řłowe lěto. — ř. w ř. řa
řwjedžen řjewjenja (9. řan.). — ř. w ř. řa 2. po řp. —

řamolwity ředaktor: řaral Wyręacž w řłobacžkach.